

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De crebrâ per diem mentis in Deum elevatione ex omnibus, quæ per
sensus attinguntur, animæque potentiis se objiciunt

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Crines.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54773)

Stephanum præ rabie Judæi, sicut & in Christum.

Ungues.

Ungues tui pessimi. 4. Esd. 11. Hoc laceranti famam proximi, vel aliena rapienti applicari potest. *Eâdem horâ [quâ Daniel prædicabat] sermo completus est super Nabuchodonosor, & ex hominibus abjectus est, corpus ejus infectum est, donec capilli ejus in similitudinem aquilarum crescerent, & ungues ejus quasi avium.* Dan. 4. *Moraliter* omnis peccator similis imò deterior factus est bestiis. Sinenses ungues prolixos tanquam nobilitatis ac ingenuitatis indicium amant. Nos meritò sorditiei ac pigritiæ adscribimus. Sicut & si quis in aliorum maxime conspectu dentibus ungues præmordeat, licet sæpè pensum sive stylo soluto, sive ligato ab homine isti inurbanitati assueto vel conceptibus suis abrepto elaboratum bonum sit, quòd præmorcos sapit ungues.

Crines.

Discriminavit crinem capitis sui Judith. 10. Hoc Juditha fecit instinctu Dei. Utinam multæ mulieres non ornarent caput suum instinctu Diaboli, vanitatis, luxuriæ. Hinc Apostolus 1. Timoth. 2. *Mulieres in habitu ornato cum verecundia & sobrietate ornantes se, & non in tortis crinibus, sed quod decet mulieres promittentes pietatem per opera bona.* Absalon, quando

quando tondebat capillum capitis sui, semel in anno, ponderabat capillos capitis sui ducentis siclis pondere publico. 2. Reg. 14. Q. Quomodo hoc intelligendum sit, cum inconceptibile sit capillis unius hominis anniversariâ tonsione tantum ponderis inesse, quantum non habent bina ovium aut caprarum vellera, nempe octo libras Romanas cum triente. R. Non hic agi de pondere, ut aliqui perperam sentiunt, sed de pretio. Hinc per *ponderabat*, intellige *appendebat venales* ducentis siclis, id est ducatis, seu scuris aureis octoginta monetæ Romanæ. Non tamen verosimile est tanti Regis filium quæstum ex capillis suis publicè venum propositis quæsisse, sed dono datos esse aliis, qui pretium antedictum à puellis Solymitanis flavos illos ac rutilos capillos in sui capitis adscititium ornatum magnâ contentione ambientibus facillimè extorquebant. Qui quinquaginta aliquot annorum reminiscitur, scit varia habuisse mulieres ornamenta capitis. Jam mos obtinet crispandi crines, & magno sibi honori ducunt juvenes, si ad alloquium admittantur, dum crines mulieris ante speculum sedentis crispantur. Sic ex gente levitati ac vanitati deditâ semper nova proveniant vanitatum exempla. Sicut autem ipsum vanitatis instrumentum sive flava illa & oblonga cæsaries Absaloni 2. Reg. 18. Causa mortis corporalis fuit, dum eâ adhæsit condensæ quercui & mulo, cui insederat, pertransunte inter cælum & terram suspensus mansit. Sic istis ornamentis suis vanis mulieres & sibi & lasci-

lascivientibus juvenibus sæpè adferunt mortem animæ. O quàm felicius anima sponsa Christi sponsum suum vulnerat *in uno crine colli sui.* Cant. 4. Id est affectu generosâ collum suum divino subjiciens jugo. Dalila dormire eum, [Samsonem] *fecit super genua sua* [somnifica quædam fors ante in potu aut cibo dedit] *Et in sinu suo reclinare caput. Vocavitque tonsorem, Et rasi septem crines ejus* (id est septem circinnos, quibus constabat, & in quos velut in septem quali catenulas distincta & collecta erat tota Samsonis cæsaries, vel capilli omnes) *Et cepit abigere eum, Et à se repellere: statim enim ab eo fortitudo discessit.* Et sic capto Philistæi *statim eruerunt oculos ejus, Et duxerunt Gazam vinculum catenis, Et clausum in carcere molere fecerunt.* Jud. 16. Hæc historia multarum ferax est reflexionum bonarum. Dalila sive alia meretrix caro voluptas sic adimunt robur, sive gratias divinas voluptuario, & ità cadenti in potestatem Dæmonis eruantur oculi mentis & residua bona, quæ habuerat principia. Ità ut in vilissimis juxta ac scædissimis impostero serviat Diabolo. O infelix adolescens, qui quiescit in talis Dalilæ sinu, & perdit vires corporis & animæ. Hoc sæpè magno Heroi contigit. Q. Quomodo intelligendum sit illud Samsonis: *Sirasum fuerit caput meum, recedet à me fortitudo mea, Et deficiam; eroque sicut ceteri hominum.* R. Fortitudinem Samsonis fuisse qualitatem supernaturaliter membris illius inditam; sed à crine tanquam signo dependentem. Nam hoc

hoc expresse pacto eam Deus illi donârat, si Nazaræus esse perseveraret, & comam aleret. Et ad comprimendam animi superbiam securius latebat tam eximium robur sub crinibus, hoc est sub re vilissima, debilissima, stupidissima. Ità Chrysoſt. Ambros. Sicut autem olim Nazareus sive Deo dicati signum erat alere crines ità, ut novacula non ascenderet super eaput ejus. Ità modò religiosi curant sibi vel ex toto vel ex parte radi crines, in signum quòd omnia superflua à se abjiciant, & Deo se totos dedicarint.

Jam quòd Samsoni *capilli renasci* cœperint; & sic fortitudinem pristinam receperit: designat; quomodo peccator è Diaboli captivitate, novis à Deo gratiis velut novis aut pristinis acceptis viribus eruatur. Quòd autem Samson fortitudine pristinâ receptâ, & oratione ad Deum præmissâ columnis duabus succussis *plures interfecit unâ cum iis moriens, quàm ante vivum occiderat.* Factum ex instinctu divino. Juxta SS. PP. omnibus vitæ suæ gestis, & maxime ultionem stupendâque morte Samson præfiguravit Christum. Interim verè cecinit de Samson Poëta:

Lenam non potuit, potuit fugare Leenam,

Quem fera non potuit vincere, vicit Hera.
Erit pro crispanti crine calvitium, & pro fascia
pectoralis cilicium. Il. 3. Mutationem illam futuram prædicit Propheta Judæis; dum Chaldaei, vel etiam Romani excident Jerosolymam. Sed idem multò acerbius experientur in vita altera; qui hîc ità dediti sunt vanitatibus.

In sensu amœniore etiam id applicatur vano mundi clienti religiosum statum pœnitentiæ causâ ingresso.

Brachia.

*S*levavi super pupillum manum meam (ei nocui) etiam cùm viderem me superiorem. *Humerus meus à junctura sua cadat, & brachium meum cum suis ossibus confringatur.* Job 31. Felix Judex & quivis alius, qui ità in veritate contestari potest, se proximo non nocuisse. *In gladio suo non possederunt terram (Israelitæ Palæstinam) & brachium eorum non salvavit eos, sed dextera tua, & brachium tuum.* Ps. 43. Hoc benè observa, qui per desertum mundi hujus ad terram promissionis ad cælum, non obstantibus tot hostibus, animæ prædonibus, te speras perventurum. Maledictus qui confidit in homine, in se ipso, in brachio carneo. Illi soli innitere, qui fecit potentiam in brachio suo. Luc. 1. Et cujus fortitudo nec decurtata est, nec decurtari potest. *O Domine, semper de me dic: Manus mea auxiliabitur ei, & brachium meum confortabit eum.* Ps. 88. Brachium mulieris ad blandiendum id extendentis cavebo, & brachium meum ad illicita aliena non extendam. *Esto brachium nostrum in mane, & salus nostra in tempore tribulationis.* Is. 33. *Brachia peccatorum conterentur, confirmat autem justos Dominus.* Ps. 36.